

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5017/23
28.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Целетовић Цуцић, председника већа, Светлана Павић и Александре Лековић, чланова већа у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Сучевић, адвокат из Београда, ул. Вишеградска бр. 12, против тужених Града Београда, чији је законски заступник градски правобранилац Града Београда из Београда, ул. Тиршова бр. 2 и Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, Његошева бр. 84, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужених на пресуду Првог основног суда у Београду П бр. 5529/18 од 11.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужених Града Београда и Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П бр. 5529/18 од 11.04.2023. године у ставу првом изреке у делу којим су обавезани тужени да тужилци на име накнаде штете солидарно исплате износ од 4.051.029,18 динара и у ставу другом изреке .

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П бр. 5529/18 од 11.04.2023. године у преосталом делу става првог изреке , па се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени Град Београда и Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд да тужилци АА из ... на досуђени износ накнаде материјалне штете из става првог изреке ожалбене пресуде солидарно исплате законску затезну камату почев од дана 11.4.2023. године као дана пресуђења , па до исплате, док се за исплату законске затезне камате за период од 27.7.2021. године до 10.4.2023. године тужбени захтев одбија као неоснован.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог Града Београда за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу првом изреке су обавезани тужени Град Београд и Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда да тужиљи АА из ... на име накнаде штете солидарно исплате износ од 4.051.029,18 динара, са законском затезном каматом почев од 27.07.2021. године, па до исплате, док је одбија као неоснован захтев за камату на досуђени износ почев од 12.11.2015. године па до 26.07.2021. године. Ставом другим обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 713.455,00 динара.

Против ове пресуде благовремено је жалбу изјавио Град Београд из свих законом предвиђених разлога.

Благовремено жалбу је изјавила и Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда и то због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11 са каснијим изменама и допунама), овај суд је нашао да су жалбе тужених делимично основане.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, као ни битна повреда одредаба из тачке 12 тога члана на који се неосновано жалбом туженог другог реда указује, с обзиром на то да је тај суд за своју одлуку дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према стању у списима произилази да је тужиља ванкњижни власник непокретности куће бр. ... у ул. ... у ..., на кат.парцели ...КО ... која је површине 25 м², а да је то стекла по основу оставинског решења иза пок. мајке ББ, па је кад је сазнала за пројекат Београд на води претпоставила да ће њена непокретност бити експроприсана и обратила се Дирекцији за грађевинско земљиште и изградњу Београда и доставила све релевантне доказе о праву својине, али од њих није добила одговор а дана 25.12.2014. године је сазнала од комшија да је ова непокретност срушена од стране Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београду, а по налогу Града Београда ради почетка извођења радова. Стога је и тражила да јој се накнади тржишна вредност срушене непокретности у смислу одредбе члана 155 Закона о облигационим односима, а у складу са налазом и мишљењем вештака с обзиром да је у току поступка изведен доказ вештачењем преко вештака грађевинске струке који је и утврдио тржишну вредност у износу од 4.051.029,18 динара на дан вештачења. У току поступка је утврђено, а на основу уверења РГЗ Службе за катастар непокретности Савски венац 02 бр. 952-1313/2015 од 21.12.2015. године, да је на КО ... снимљена кућа бр. ..., која је добила парцеларни број ... ревизијом премера 1965. године, те је у току излагања на јавни увид података о непокретностима и правима на њима за КО ... извршено прерачунавање површине кат.парцела и кат.парцеле бр. ... које су уписане у лист

непокретности број ... КО ... као зграда железничког саобраћаја кућни бр. ..., где је уписана државна својина РС, право коришћења у корист ЈП “Железнице” Београд са уделом 1/1, а по захтеву и пријави радова од 17.04.2015. године на основу просторног плана подручја посебне намене уређења дела приобаља Града Београда – Подручје приобаља реке Саве за пројекат Београд на води извршено обележавање грађевинских парцела констатовано да је наведена зграда железничког саобраћаја кућни број ... није постојала на терену и кат.парцела.. брисана и припојена кат.парцели бр. ... На основу решења 952-02-4-51/14-2 је дозвољено на кат.парцели бр. ... упис права својине у корист Републике Србије, јавна својина РС са уделом 1/1. На основу оставинског решења Првог основног суда у Београду О бр. 2228/14 од 10.07.2014. године је утврђено да заоставштину покојне ББ, бивше из ... сачињава имовина која се састоји од права ванкњижне својине куће бр. ... у ул. ... у ... према потврди о извршеном попису зграда Народног одбора Београда од 12.07.1949. године, те је за наследника на заоставштини оставиле по законском основу наслеђивања оглашена ћерка оставиле АА, овде тужиља. На основу уговора о давању на употребу железничких стоваришта од 15.12.1956. године утврђено је да је исти закључен између Дирекције железница Београд и корисника ББ и да Дирекција даје на употребу кориснику у станици за време од 01.01.1957. до 31.12.1957. отворено стовариште у површини 56 м2 ради смештаја пословнице. Такође, постоји уговор о закупу од 01.04.2002. године који је закључен између ББ, мајке тужиље као закуподавца и ВВ као закупца те да закуподавац као власник закупцу издаје у закуп породичну приземну кућу површине 25 м2 у ... у ул. ... и то на неодређено време.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је нашао да је тужбени захтев основан и то у погледу права тужиље као наследника на накнаду штете односно умањења имовине и спречавања њеног повећања у смислу члана 155 Закона о облигационим односима као и на основу одредбе члана 172 став 1 Закона о облигационим односима и члана 185 став 1 Закона о облигационим односима. На досуђени износ дата је и законска затезна камата применом одредбе члана 277 Закона о облигационим односима. Одлука о трошковима поступка донета је применом одредби члана 153 и 154 Закона о парничном поступку.

Супротно жалбеним наводима тужене првог и другог реда правилно је првостепени суд поступио када је утврдио право тужиље на исплату накнаде штете с обзиром да је тужиља као наследник лишена имовине без одлуке надлежног органа. Суд је правилно имао у виду и да је после бомбардовања од стране правних претходника тужиље сазидана зграда од собе и кухиње где је све време живела мајка тужиље ББ и тужиља, те је за време пописа зграда и станова 1949. године која је вршена од стране Градског народног одбора зграда призната као власништво, о чему постоји писани документ. Објекат се и налазио на земљишту где је корисник била Железница, али је власништво на самом објекту стечено оригинарним путем односно путем грађења објекта, те у сваком случају представља ванкњижну својину правног претходника тужиље које је тужиља и наследила по основу правоснажног оставинског решења. У том смислу правилно је првостепени суд ценио истакнути приговор недостатка активне легитимације на страни тужиље и исти одбио као неоснован с обзиром да је тужиља право власништва на објекту наследила од своје правне претходнице мајке на основу правоснажног оставинског решења. Такође је правилно цењен истакнути приговор недостатка пасивне легитимације на страни тужених првог

и другог реда јер су тужени били у обавези да спроведу експропријацију пре почетка извођења радова на пројекту Београд на води што у конкретном случају није спроведено из којих разлога је тужила и као власник објекта трпела штету те су у том смислу и неосновани наводи жалбе туженог првог и другог реда да на њиховој страни није постојала пасивна легитимација. Право на досуђену законску затезну камату почев од 27.07.2021. године када је утврђена настала висина штете од стране вештака и одбијен захтев за камату на досуђени износ за период од 12.11.2015. до 26.07.2021. године све у смислу одредбе члана 277 Закона о облигационим односима.

Правилно је одлучено и о трошковима парничног поступка применом одредбе члана 153 и 154 Закона о парничном поступку, а имајући у виду важеће АТ и ТТ.

Са претходно наведеног применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим првостепени суд је погрешно применио материјално право кад је тужилји на досуђени износ главног потраживања признао законску затезну камату од 27.7.2021. године, а на коју повреду суд пази по службеној дужности.

Наиме, одредбом чл. 189 став 1 и 2 ЗОО је прописано да оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи те да се висина накнаде штете одређује према ценама у време доношења судске одлуке изузев случајева када закон наређује нешто друго. У конкретном случају, висина штете је утврђена на основу налаза вештака од 27.7. 2021. године, па тужилји по оцени овог суда, на досуђени износ накнаде штете припада законска затезна камата од дана пресуђења, у смислу чл. 277 у вези чл.189 став 2 ЗОО. Због тога је ожалбена пресуда у делу за камату на износ главног потраживања преиначена и применом чл.394 став 4 ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Како је тужени Град Београд у незнатном делу успео са жалбом, а тражио је трошкове другостепеног поступка то је применом одредбе члана 165 став 1 Закона о парничном поступку одбијен захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка и одлучено као у ставу трећем изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Весна Целетовић Цуцић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић